

Socialministerens bemærkninger til skrivelse af 21. februar 1989 fra Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg

I 1988 beregnedes kommunernes rådighedsbeløb til personlige tillæg efter antallet af pensionister med fuldt pensionstillæg. I lovforslag nr. L 151 foreslås det, at rådighedsbeløbet for 1989 og følgende år beregnes efter antallet af pensionisterne med fuldt personligt tillæg, dvs. en tillægsprocent på 100.

Indtægtsgrænserne for fuldt pensionstillæg i 1988 og fuldt personligt tillæg i 1989 er følgende:

	1988	1989
enlige	10.200	10.800
gifte	14.900	21.600

Som det fremgår, er grænserne for enlige næsten ens de to år. For gifte er grænsen for fuldt personligt tillæg i 1989 lidt højere end grænsen for fuldt pensionstillæg i 1988. Disse små forskydninger kan kun i meget ringe omfang medføre flytning af rådighedsbeløb mellem kommunerne.

Der er således med forslaget ikke tale om, at kommuner med forholdsvis flest pensionister, der alene har pensionen som indtægt, skal afgive rådighedsbeløb til personlige tillæg til kommuner med forholdsvis flere bedrestillede pensionister. Tværtimod sigter forslaget på at sikre, at kommunerne med forholdsvis flest pensionister, der alene har pensionen som indtægt og dermed det største behov for personlige tillæg, også fremover vil få den forholdsmæssigt største andel af rådighedsbeløbet.

De gældende grænser for fuldt pensionstillæg for 1989 er 15.500 for enlige og 30.900 for gifte. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger er grænserne for fuldt pensionstillæg som følge af samspilsløsningen stigende frem til 1993. Med forslaget ændrede beregningsgrundlag for rådighedsbeløbet sikres det, at kommunerne med det største behov for personlige tillæg i 1989 og fremefter fortsat vil få den største andel af det samlede rådighedsbeløb.